

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านคุณหทัยทิพย์ เทวกุล
๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านคุณหทัยทิพย์ เทวกุล
๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๔ คุณสุชาดา สุทธิสารวรรณกร และ
คุณหทัยทิพย์(คุณแต้ม) เทวกุล ณ อยุธยา สถาปนิกผู้ออกแบบอาคารให้กับมูลนิธิ
ศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา ได้กราบเรียนเชิญท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวน
เขตต์ ไปสนทนาธรรมที่ T STUDIO ซึ่งเป็นทั้งบ้าน และที่ทำงานของคุณแต้ม ในซอย
ระนอง ๒ ถนนเทอดดำริ

ภายในอาคารดูโปร่งโล่งสบายมากๆ ครับ สามารถมองเห็นต้นไม้ใหญ่ร่มรื่น รวมทั้งแสงสว่างจากภายนอก ให้ความรู้สึกสดชื่น เชื่อมต่อกับธรรมชาติที่เขียวขจีรอบๆ การตกแต่งที่ดูเรียบง่าย แผงไว้ด้วยความหรู อยู่สบาย ใช้งานได้จริง แสดงให้เห็นถึงความเป็นสถาปนิก นักออกแบบ ที่มีชื่อเสียงของท่านเจ้าของบ้านได้เป็นอย่างดีครับ

หลายครั้งที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสติดตามท่านอาจารย์ ไปสนทนาธรรมในที่ต่างๆ ข้าพเจ้าสังเกตถึงความคิดปะ ความพิถีพิถัน ความละเอียด ประณีตบรรจงของท่านเจ้าของบ้านแต่ละแห่ง เห็นถึงความวิจิตร ของการสะสมในจิตมาต่างๆ กัน ที่สำคัญที่สุดคือ การมีชีวิตที่สวยงาม พรั่งพร้อม ด้วยพระธรรม และได้มีโอกาสในการสั่งสมอบรมเจริญปัญญา ในหนทางที่ถูกต้องเพิ่มขึ้นในชาตินี้ ย่อมเป็นสิ่งที่วิเศษสุดของทุกคน เป็นสิ่งที่มีค่าเหนือกว่าทรัพย์สมบัติอื่นใดในโลก

นอกจากท่านเจ้าของบ้าน จะจัดเตรียมสถานที่สำหรับการสนทนาธรรมไว้อย่างดีแล้ว ท่านยังจัดเตรียมอาหารอร่อยๆ ไว้ให้ทุกท่านได้รับประทานกันอย่างเต็มที่ในบรรยากาศอบอุ่นแวดล้อมไปด้วยกัลยาณมิตร ที่ขึ้นบานต่อกัน น่าชื่นใจครับ

มีบางท่านแซวข้าพเจ้าว่า
ติดตามอ่านกระทู้ของข้าพเจ้าแล้ว
ไปๆ มาๆ จะกลายเป็นกระทู้พาชิม
อาหารไปเสียแล้ว ก็ต้องขออภัย
นะครับ อันที่จริงข้าพเจ้าเพียง
อยากให้ทุกท่านได้เห็นถึงความ
วิจิตรของกรรม ผลของท่าน ผล
ของกุศลที่ทุกคนได้รับ ความวิจิตร
ประณีตบรรจงทั้งหลายที่บุคคล
ได้รับ ล้วนเป็นผลมาจากกรรม
ทั้งสิ้น และหากเป็นกุศลธรรม ที่มี
ปัญญาเป็นยอดแล้ว ไม่ต้องบอก
ว่าจะเลิศล้ำเพียงไหนนะครับ ยิ่ง
เข้าใจธรรมมากขึ้นเท่าใด ยิ่งจะมี
ความมั่นคงซาบซึ้งในพระปัญญา
คุณมากเท่านั้นครับ

สำหรับคราวนี้ ข้าพเจ้าขออนุญาตนำความบางตอนจากการสนทนาในวันนั้น
มาฝากทุกๆ ท่านที่ไม่มีโอกาสได้ไป ให้ได้พิจารณาตามควรนะครับ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทฺธัสสะ

คุณคำปั่น:

ในช่วงแรกนี้ ก็ขอกราบ
เรียนเชิญท่านอาจารย์ได้
กล่าวธรรมะก่อนครับ

ท่านอาจารย์:

คะ หนีธรรมะ พันมัยคะ? ขณะนี้เป็นธรรมะทุกอย่างคะ จะไปไหน อยู่ที่ไหน ก็ไม่มีทางที่จะพ้นจากธรรมะได้เลย แต่...ไม่รู้ว่า...เป็นธรรมะ...เพราะฉะนั้น การที่มีธรรมะ แต่ไม่รู้ว่า (เป็น) ธรรมะ โดยที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงตรัสรู้และทรงแสดง ก็เป็นโอกาสสำหรับผู้ที่จะสมบุญมาแล้วในอดีต ที่จะได้ยิน ได้ฟัง แล้วก็ได้เริ่มเข้าใจ และรู้จักพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยเข้าใจพระธรรมที่ทรงแสดง แต่ถ้าไม่เข้าใจพระธรรมที่ทรงแสดง นะคะ ไม่มีทางที่จะรู้จักพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าได้เลย

...เพราะฉะนั้น โอกาสนี้นะคะ ไม่ใช่ที่พระวิหารเชตวัน พระวิหารเวฬุวัน ก็จริงค่ะ แต่ว่า ที่ได้ก็ตามที่มีธรรมะ ก็เป็นที่ที่สามารถย้อนรำลึกถึงพระธรรมที่ได้ทรงแสดงจากพระโอษฐ์ แล้วก็ได้อธิบาย ได้เข้าใจ ที่จะรู้ว่า ถ้ามีการเข้าใจธรรมะเพียงเล็กๆ น้อยๆ เนี่ยค่ะ ก็ไม่ได้สูญหายเลย แต่ว่าต้องเป็นความเข้าใจจริงๆ ที่สะสม เพื่อละ... ความไม่รู้... เพราะว่าพระธรรมลึกซึ้งมาก แม้ที่กำลังปรากฏ ก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจได้โดยที่ผู้ที่ไม่ได้อบรมบารมี ถึงความเป็นพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่สามารถที่จะเข้าใจได้จากการฟัง ชื่อว่า สวาก สวกโก คือ ผู้ที่ได้ฟังพระธรรม...

...เพราะฉะนั้น ถึงแม้ว่าจะทรงดับ
ชั้นอธิริณิพพาน นานกว่า ๒๕๐๐ ปีแต่
ก็ยังมีพระธรรมจากพระโอรส ซึ่งจารึก
เป็นตัวอักษร หลังจากที่ได้จดจำกันมา
เป็นเวลานาน สำหรับคนยุคนี้ ก็ยังมี
โอกาสที่จะได้ทั้งฟังแล้วก็ทั้งอ่านเพื่อ
ที่จะพิจารณา เข้าใจธรรมะ ซึ่งไม่มีใคร
ไม่มี และ หนีไม่พ้น...เพราะว่า...กำลัง
เป็นธรรมะ...ทุกขณะ...

คุณค่ามัน:

ครับ ก็เป็นโอกาสที่ดีจริงๆ นะครับ เพราะว่าชาวพุทธ หรือว่าผู้ที่เป็นสาวกก็ต้องมีการฟังพระธรรม ฟังในสิ่งที่มีจริง ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ผู้ที่เป็นชาวพุทธต้องเป็นผู้ที่มีความเข้าใจธรรมะ ถ้าหากว่าไม่มีการฟัง การศึกษาแล้ว ความรู้ความเข้าใจจะเจริญขึ้น ได้อย่างไร? กราบเรียนท่านอาจารย์เป็นประเด็นแรกเลยนะครับ ซึ่งถ้าหากว่า เมื่อมีการฟังพระธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงแสดง ก็จะไม่พ้นสิ่งที่มีจริง ในชีวิตประจำวันไม่ว่าจะเป็น ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจ ซึ่งถ้าได้ฟังพระธรรมจะทราบว่า เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามหาศาล ทำให้ได้คิดนะครับว่าเพราะเหตุไร? สภาพธรรมะที่มีจริง ทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้น ทางกาย ทางใจจึงเป็นสิ่งที่มีความค่ามหาศาล ครับท่านอาจารย์ครับ

ท่านอาจารย์:

จาก "ไม่รู้" แล้ว "รู้" มีประโยชน์มั๊ยคะ? มีข้อความในพระไตรปิฎกนะคะ บางครั้งพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงแสดงพระธรรมมากมายโดยประการทั้งปวง ก็มีผู้ถามว่าชื่อว่าพระองค์พูดมากหรือเปล่าหรือว่าตรัสมากหรือเปล่า? นะคะ แต่ข้อความใดก็ตามที่เป็นประโยชน์แม้มากล่าวมากเท่าไรก็ตาม ถ้อยคำนั้นก็เป็นประโยชน์ แต่ว่าถ้อยคำใดไม่มีประโยชน์ไม่ต้องกล่าวมากคะ กล่าวเพียงเล็กน้อย

...เพราะฉะนั้น การที่ได้ฟังพระ
ธรรมเนีย จุติประสงค์ เพื่อ
"เข้าใจ" จริงๆ ถ้าเราคิดว่าเข้าใจ
นะคะ ไม่มีทางที่จะเข้าใจพระ
ธรรมได้ เพราะเหตุว่า สิ่งที่ยึด
ความเข้าใจ โลกะ ที่ใช้คำว่า
ตัณหา แล้วก็ ทิฐิ ความเห็นผิด
แล้วก็ มานะ ความสำคัญตน
เพราะฉะนั้น ถ้ามีความสำคัญ
ตนว่า เข้าใจแล้ว คิดดูนะคะ
"เข้าใจแล้ว" ในธรรมะซึ่งความ
จริง ขณะนี้ก็เป็นธรรมะ แล้ว
ใคร? สามารถที่จะ "เข้าใจแล้ว"
ได้???...

www.dhammadhome.com

...เพราะฉะนั้น ถ้ามีความสำคัญ
 ตนว่า "เข้าใจแล้ว" ในสิ่งที่ยังไม่
 เข้าใจผู้นั้นก็จะประมาทพระธรรม
 แล้วก็ฟังด้วยการไม่เคารพคือ คิด
 ว่า พูดอะไร ก็เข้าใจหมดแล้ว แต่
 นั้นไม่เป็นความจริงเลย เพราะ
 เหตุว่า ถ้าเป็นความเข้าใจจริงๆ ก็
 จะต้องเริ่มจากขณะนี้ไม่รู้อะไรที่
 เป็นธรรมะ มีแต่เห็น แล้วก็ได้นิ
 ทุกสิ่งทุกอย่าง ปรากฏเหมือนเดิม
 แล้วจะ "เข้าใจ" ธรรมะ ได้
 อย่างไร...

www.dhammadhome.com

...แม้แต่ได้ยินคำว่า "ธรรมะ" แต่ไม่รู้ว่า ธรรมะอยู่ที่ไหน? บางคนก็ไปหาธรรมะที่ต่างๆ โดยไม่รู้เลยว่า ขณะนี้ มีสิ่งที่เป็นธรรมะ ซึ่งยังไม่เคยรู้ และยังไม่เข้าใจ เพราะฉะนั้น ธรรมะเป็นเรื่องละเอียดมากค่ะ ถ้า "ตั้งต้น" ด้วยการรู้ว่า "ไม่รู้ธรรมะ" ก็มีโอกาสที่จะฟัง แล้วก็ค่อยๆ เข้าใจขึ้นนะคะ แต่ถ้าประมาท คิดว่ารู้แล้ว ก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจพระธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้ ก็เป็นเพียงคนที่ "คิดเอง" ทุกคนก็ "คิดเอง" โดยไม่ได้ฟังนะคะ โดยไม่ได้เข้าใจ ไตรตรองให้ลึกซึ้ง แล้วก็คิดว่า เข้าใจธรรมะแล้ว...

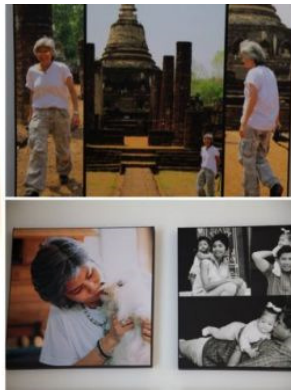
www.dhammadhome.com

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสคาถาประพันธ์ ดังนี้ว่า

หมู่สัตว์นี้ ประกอบแล้วด้วยมานะ มีมานะเป็นเครื่องร้อยรัด ยินดีแล้วในภพ ไม่กำหนดรู้มานะ ต้องเป็นผู้มาสู่ภพอีก ส่วนสัตว์เหล่าใด ละมานะได้แล้ว น้อมไปในธรรม เป็นที่สิ้นมานะ สัตว์เหล่านั้นครอบงำกิเลสเครื่องร้อยรัด คือ มานะเสียได้ ก้าวล่วงได้แล้วซึ่งกิเลสเครื่องร้อยรัดทั้งปวง

www.dhammadhome.com

การสนทนาธรรมในวันนั้น
แม้จะเป็นเพียงเวลาสั้นๆ แต่ก็มาก
ไปด้วยสาระ เป็นช่วงเวลาอันยอดเยี่ยม
ที่ทุกท่านได้มีโอกาสสะสม
ความรู้ ความเข้าใจธรรมะเพิ่มขึ้น
กราบอนุโมทนาในกุศลทุกประการ
ของท่านเจ้าของบ้าน คุณสุชาดา
สุทธิสารวรรณกร และคุณหทัยทิพย์
เทวกุล ณ อยุธยา

www.dhammadhome.com

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์
ท่านวิทยากรทุกท่าน
และขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านด้วยครับ

